

Протеклих дана имали смо прилике да се уверимо у чињеницу да је држава веома ревносна када је у питању хапшење изгредника након немира током параде поноса као и неколицине хулигана, који поново у медијима код нас и на западу постају нека виртуелна слика Србије које би тобоже требали да се стидимо, након прекида утакмице у Ђенови. У овом контексту не би требали да заборавимо ни хапшење Младена Обрадовића и његове супруге које је спроведено чак и пре одржавања параде поноса [\[1\]](#)

Осим тога готово комплетни извештаји у домаћим медијима посвећени су “брукању Србије“ у Италији и нападима на полицију изгредника који су били мотивисани „парадом поноса“ припадника геј популације. Међутим, стиче се утисак да се наши медији налазе под чврстом контролом одређених кругова јер се у опште и не придаје значај једној далеко већој срамоти Србије и њеног правосуђа, а то је ослобађање Илије Јуришића који је у Тузли дочекан као херој. [\[2\]](#)

Осумњиченом за злочин у Тузли [\[3\]](#) Илији Јуришићу у коме су страдали војници који су се мирно повлачили из касарне и који ни у једном моменту нису отворили ватру на припаднике тзв. “патриотске лиге” укинут је притвор док је поменути Јуришић добио право да се брани са слободе. Веће за ратне злочине је на челу са Синишом Важићем укинуло пресуду по којој је Јуришић био осуђен на 12 година јер је, по оптужници, директно по командној линији био одговоран за масакр младих регрута у Тузланској колони [\[4\]](#). Важић је поступак суда образложио следећим речима: “За ту количину тврђења која су наведена у оптужби, имали смо контрадикторне доказе. Ми смо управо из тог разлога и саслушавали те сведока који су порекли оно што је написано у извештају о раду станице јавне безбедности Тузла, а подсетићу вас, тамо између осталог стоји да је Оперативни штаб Станице јавне безбедности био командно тело, макар тамо тако пише, и да је, између осталог тамо пише, да је Илија Јуришић тада пренео наредбу за отварање ватре, односно дефанзивну наредбу: 'на ватру одговорити ватром',” навео је Важић док је образлагао одлуку Већа. [\[5\]](#)

Овом одлуком поступак ће бити враћен на почетак што фактички ништа не значи јер Србија више није у позицији да затражи изручење Јуришића нити је он обавезан да се

јави на позив суда. Ево једног огромног разлога за задовољство Хариса Силајџића који више неће отказивати посете Србији и њеном председнику Борису Тадићу.

Чини се да постаје симптоматично да се осумњичени за ратне злочине не-српске националности ослобађају или да се забрани њихово изручење Србији. Сетимо се само Ејупа Ганића [6] који је попут Јуришића био оптужен за још један гнусни злочин против војника ЈНА и то овога пута у Добровољачкој улици у Сарајеву када су муслиманске снаге по идентичном сценарију масакрирале војнике који су се повлачили из касарне.

[7]

Сва је прилика да ће наредбодавци ових гнусних злочина остати некажњени. Списак се наставља са Насером Орићем кога је Хашки трибунал упркос необоривим доказима ослободио кривице.

Да и у Ганићевом случају постоје необориви докази почињеног злочина доказује и транскрипт пресретнутих разговора радио везе ТО РБиХ, који се налазе у Тужилаштву БиХ, као и у тужилаштву Србије за ратне злочине и који су више пута објављивани и из којих је очигледно да је напад на припаднике ЈНА у Добровољачкој улици планиран. Међу кодним именима најзаступљеније име је Заги иза кога се крије Заим Бацковић који је био у непрестаном контакту са Ејупом Ганићем. [8]

Ослобађање Јуришића представља скандал без преседана за читаву Србију и српски народ и огроман шамар правди која се селективно примењује само у случају оптужених Срба. Познато нам је да на Западу постоји слика по којој су једине жртве рата у Босни само Бошњаци. Међутим, то не треба да нас много чуди. Оно што треба највише да нас плаши је да садашња власт у Србији директно иде на руку злочинцима и да систематски ради на довршењу онога што је започето на Западу, формирање слике о Србима као јединим кривцима и највећим злочинцима на Балкану. Овај чин српског правосуђа као и поступање у случају још једног осумњиченог злочинца Ејупа Ганића, када је српско правосуђе одустало од тога да уложи жалбу на одлука суда у Британији да не “постоје основе” за изручење Ганића Србији, представља јасну слику аутодеструктивне националне политике актуелне власти. Иако представници власти као и медији могу да забораве стравичне злочине који ће проћи некажњено, породице жртава војника побијених у Тузли и Добровољачкој улици али и војника који су мучки ликвидирани у Словенији ипак никада неће заборавити кукавичке заседе у којима су страдала њихова деца. Правда никада није била слепа а за то су се управо побринули господин Важић и његови налогодавци.

Док се код нас још увек расправља о вандалским испадима током “параде поноса” и

Слобода за Јуришића, срамота за Србију

Пише: Владимир Јевтић
уторак, 19 октобар 2010 14:04

немира које су изазвали неколицина хулигана у Ђенови, јер тобоже Европа не жели такву скаредну Србију, готово да нико и не помиње срамно пуштање Јуришића на слободу. Питање које природно треба упутити представницима власти Србије гласи: господо шта је са злочинима против српског народа као и злочинима против тада више националне ЈНА који ће остати некажњени одлукама српског правосуђа и докле ће наши суседи осумњичене за ратне злочине дочекивати као хероје док се ви бринете о “лошем имиџу Србије”? Председник Тадић се извинио премијеру Берлусконију због испада појединих хулигана али ко ће упутити извињење породицама побијених и масакрираних војника у Тузли и Добровољачкој улици у Сарајеву?

[1] http://glassrbije.org/index.php?option=com_content&task=view&id=71464&tmplid=26

[2] <http://www.ljutibosanci.com/vijesti/article/bosanac-iliija-jurisc-osloboden-iz-velikosrpskih-kanazi.html>

[3] <http://www.youtube.com/watch?v=R0MU7dn0jsY>

[4] <http://srb.time.mk/read/025a9abb8c/4ebb1a6513x.html>

[5] <http://srb.time.mk/read/025a9abb8c/fd7814d213/index.html>

[6] <http://www.dw-world.de/dw/article/0,,5843813,00.html>

[7] <http://www.youtube.com/watch?v=fv4geFEHZF0>

[8] <http://dobrovoljackaulica.blogspot.com/>

Слобода за Јуришића, срамота за Србију

Пише: Владимир Јевтић
уторак, 19 октобар 2010 14:04
